

Chambre des Représentants

8 AVRIL 1952.

PROJET DE LOI

autorisant le Roi à soumettre au régime forestier,
des bois et forêts, propriété des provinces.

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

La province de Luxembourg a acquis le 15 janvier 1951 le domaine de Mirwart, comportant environ 1.270 ha de bois, dans le but d'en faire une forêt modèle de production, de stimuler l'évolution forestière de la province, de conserver intacte et d'améliorer une propriété menacée de morcellement, partant d'exploitations abusives, voire de ruine.

Elle a été soutenue, dans ce but, par un subside de l'Etat de 30 % du prix d'acquisition.

La province ne dispose pas d'un service qui pourrait assurer la garde et la gestion de la forêt de Mirwart. C'est pourquoi elle demande de la soumettre au régime forestier.

De la sorte, elle bénéficierait de la compétence et des services de l'administration forestière.

Il est aussi de l'intérêt général de placer cette forêt sous la même sauvegarde et la même gestion que tous les bois publics.

Le Code forestier ne prévoit pas pareille soumission au régime forestier. Pour la réaliser, il y a donc lieu de légiférer.

Le Gouvernement croit opportun de saisir l'occasion de ce recours au législateur pour lui proposer une loi de portée générale, permettant la soumission au régime forestier d'autres bois ou forêts, appartenant aux provinces, pour autant que l'institution de ce régime soit sollicitée expressément par le Conseil provincial intéressé.

L'article 1er rend applicables à ces bois et forêts provinciaux les dispositions du Code forestier relatives aux bois et forêts des communes.

Comme il s'agit de propriétés provinciales, c'est à la Députation permanente de la province qu'incombera l'administration de ces biens. Le Code forestier n'ayant pas

Kamer der Volksvertegenwoordigers

8 APRIL 1952.

WETSONTWERP

waarbij de Koning gemachtigd wordt bossen en
wouden, eigendom van de provinciën, onder bos-
regime te plaatsen.

MEMORIE VAN TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

De provincie Luxemburg is de 15^e Januari 1951 overgegaan tot de aankoop van het ongeveer 1.270 ha bossen omvattende domein van Mirwart, met het doel er een model-productiewoud van te maken, de bosbouwkundige evolutie in de provincie aan te wakkeren, een eigendom ongeschonden te bewaren en te verbeteren, dat met verbrokkeling werd bedreigd en bijgevolg gevaar liep niet alleen op overdreven wijze te worden geëxploiteerd, doch zelfs zijn ondergang te moeten te gaan.

Zij werd, te dien einde, bijgestaan door middel van een Rijkstoelage gelijk aan 30 % van de aankoopprijs.

De provincie beschikt niet over een dienst, welke de bewaking en het beheer van het woud van Mirwart zou kunnen verzekeren. Daarom verzocht zij om de onderwerping er van aan het bosregime.

Aldus zou zij voordeel trekken uit de bevoegdheid en uit de diensten van het bosbestuur.

Het is ook van algemeen belang dit woud onder dezelfde bescherming en hetzelfde beheer te plaatsen als al de openbare bossen.

Het Boswetboek voorziet dergelijke onderwerping aan het bosregime niet. Om ze te verwezenlijken dient er dus een wet tot stand te komen.

De Regering acht het geraden de gelegenheid dezer wetgevende tussenkomst te benutten om een wet met algemene strekking voor te stellen krachtens dewelke andere bossen en wouden, die aan provinciën toebehoren, onder bosregime kunnen geplaatst worden, in zoverre de instelling van dit regime uitdrukkelijk door de betrokken provinciale raad wordt gevraagd.

Ingevolge artikel 1 worden al de bepalingen van het Boswetboek betreffende de bossen en wouden van de gemeenten toepasselijk gemaakt op bedoelde provinciale bossen en wouden.

Vermits het gaat om provinciale eigendommen zal het beheer van die goederen berusten bij de bestendige Deputatie van de provincie. Daar het Boswetboek niet werd

été conçu en vue de la soumission des bois et forêts provinciaux au régime forestier, il fallait reprendre les différents articles du Code où interviennent les autorités communales pour y substituer la Députation permanente de la province. C'est l'objet du premier alinéa de l'article 2 du projet.

L'alinéa 2 de cet article se borne à adapter la procédure prévue par l'article 8 du Code en cas de non-présentation de candidats aux emplois de gardes.

Les articles 47, 50 et 69 du Code traitent de questions qui ne se poseront pas pour les provinces. Il s'agit du partage et de la distribution des bois d'affouage entre les habitants. L'article 3 du projet rend ces textes inapplicables aux domaines boisés des provinces.

Les articles 7, 8, 9, 31, 32, 48, 49, 83 et 107 du Code forestier organisent le contrôle de la Députation permanente sur les décisions des autorités locales. Un pareil contrôle est sans objet lorsque la décision est prise par la Députation permanente même. L'article 3 du projet le précise expressément.

Enfin, la dernière disposition de cet article prévoit que lorsqu'une province, conformément au Titre III du Code forestier, voudra procéder à la délimitation d'une propriété boisée soumise au régime forestier, le procès-verbal de délimitation et d'abornement sera soumis à l'approbation du Ministre de l'Agriculture.

Le Ministre de l'Agriculture,

opgemaakt met het oog op de onderwerping van de provinciale bossen en wouden aan het bosregime, dienden de verschillende artikelen van het Boswetboek, waarin de gemeentelijke overheden tussenbeide komen, herhaald, om de bestendige Deputatie van de provincie in de plaats te stellen van die overheden. Zulks maakt het voorwerp uit van het eerste lid van artikel 2 van het ontwerp.

Lid 2 van dit artikel houdt zich uitsluitend bezig met de aanpassing van de procedure, voorzien bij artikel 8 van het Wetboek, in geval de voordracht van kandidaten tot de bedieningen van boswachter achterwege blijft.

De artikelen 47, 50 en 69 van het Wetboek behandelen kwesties die zich niet zullen voordoen voor de provinciën. Het gaat om de verdeling en de uitdeling van het hout in natura onder de inwoners. Bij artikel 3 van het ontwerp worden die teksten ontoepasselijk gemaakt op het bosdomein van de provinciën.

Bij de artikelen 7, 8, 9, 31, 32, 48, 49, 83 en 107 van het Boswetboek wordt het toezicht van de bestendige Deputatie op de beslissingen van de plaatselijke overheden ingericht. Dergelijk toezicht heeft geen zin wanneer de beslissing door de Bestendige Deputatie zelf genomen wordt. Artikel 3 van het ontwerp bepaalt het uitdrukkelijk.

Ten slotte voorziet de laatste bepaling van dit artikel dat, wanneer een provincie, overeenkomstig Titel III van het Boswetboek, wil overgaan tot de grensscheiding van een boseigendom, onderworpen aan het bosregime, het proces-verbaal van grensscheiding en afpaling aan de goedkeuring van de Minister van Landbouw onderworpen is.

De Minister van Landbouw,

Ch. HEGER.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre de l'Agriculture, le 21 décembre 1951, d'une demande d'avis sur un avant-projet de loi « soumettant la forêt provinciale de Mirwart au régime forestier », a donné en sa séance du 11 janvier 1952 l'avis suivant :

L'avant-projet tend à soumettre la forêt de Mirwart, propriété de la province du Luxembourg, au régime forestier.

Une loi est nécessaire à cette fin parce que l'article 1er du Code forestier ne soumet à ce régime que les bois et forêts appartenant à l'Etat, aux communes ou aux établissements publics, ainsi que ceux dans lesquels l'Etat, les communes ou les établissements publics ont des droits de propriété indivis avec les particuliers.

Le Gouvernement entend atteindre le but qu'il poursuit par une loi distincte qui, en procédant aux adaptations nécessaires, étendra à la forêt de Mirwart les dispositions du Code forestier relatives aux bois et forêts des communes. Il préfère ne pas modifier le Code forestier lui-même.

On est toutefois tenté de se demander si, sans toucher au Code forestier, il ne serait pas souhaitable de saisir l'occasion de ce recours au législateur pour lui proposer de donner à la loi une portée plus générale de manière à en permettre l'application à d'autres bois ou forêts appartenant aux provinces.

On y parviendrait aisément en rédigeant l'article 1er comme suit :

« Article 1er. — Les bois et forêts, propriété des provinces, que le Roi désigne à la demande du conseil provincial, sont soumis au régime forestier.

» Ils sont administrés... (la suite comme à l'avant-projet)... ».

Une telle modification devrait évidemment entraîner une adaptation des autres articles de l'avant-projet.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 21e December 1951 door de Minister van Landbouw verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van wet « waarbij het provinciaal woud van Mirwart onder bosregime wordt gesteld », heeft ter zitting van 11 Januari 1952 het volgend advies gegeven :

Het voorontwerp strekt er toe, het woud van Mirwart, eigendom van de provincie Luxembourg, onder het bosregime te stellen.

Daartoe is een wet vereist, vermits artikel 1 van het Boswetboek enkel onder dat regime stelt de bossen en wouden die aan de Staat, de gemeenten of de openbare instellingen toebehoren, alsmede die waarop de Staat, de gemeenten of de openbare instellingen onverdeelde eigendomsrechten hebben samen met private personen.

De Regering wil haar doel bereiken door een afzonderlijke wet die met de nodige aanpassingen, de bepalingen van het Boswetboek met betrekking tot de bossen en wouden van de gemeenten op het woud van Mirwart toepasselijk verklaart. In het Boswetboek zelf brengt zij liefst geen wijzigingen.

Evenwel is men geneigd zich af te vragen of hier zich niet de geschikte gelegenheid voordoet om, zonder het Boswetboek te wijzigen, de wetgever voor te stellen een meer algemene strekking aan de wet te geven, zodat zij ook op de andere bossen of wouden die aan de provinciën toebehoren, kan worden toegepast.

Een gemakkelijke oplossing ware artikel 1 als volgt te stellen :

« Artikel 1. — De bossen en wouden, eigendom van de provinciën, » welke de Koning op verzoek van de provinciale raad aanwijst, » staan onder het bosregime.

» Zij worden bestuurd... (het overige zoals in het voorontwerp)... ».

Bij zodanige wijziging zouden de overige artikelen van het voorontwerp dienovereenkomstig moeten worden aangepast.

Parmi les dispositions du Code forestier qui deviendront applicables à la forêt de Mirwart, certaines prévoient l'intervention de la députation permanente du conseil provincial tantôt pour donner un avis, tantôt pour approuver un acte.

L'exposé des motifs de l'avant-projet fait ressortir que les avis et approbations prévus par les articles 7, 8, 9, 31, 32, 48, 49, 83 et 107 du Code ne devront pas être recueillis dans le cas de la forêt de Mirwart et déclare que cela résulte de l'article 2.

Le bien-fondé de cette dernière affirmation est douteux. Il importerait que la volonté du législateur sur ce point fût expressément énoncée dans le corps de la loi. Cela pourrait se faire à l'article 4 de l'avant-projet qui soustrait déjà la forêt de Mirwart à l'application des articles 47, 50 et 69 du Code.

En matière de traitements des agents et gardes forestiers chargés de la surveillance des bois des communes, l'article 20 du Code forestier dispose que le Roi — ou le Ministre de l'Agriculture en vertu de l'arrêté royal n° 30 du 30 novembre 1939 — fixe la part contributive de chaque province et que la députation permanente du conseil provincial de chaque province en répartit la charge entre les intéressés.

La soumission de la forêt de Mirwart au régime forestier aura pour effet de faire naître, dans le chef de la députation permanente du conseil provincial du Luxembourg, un intérêt direct dans la répartition qui lui incombe.

L'avant-projet devrait, enfin, conformément à l'usage, être incorporé dans un arrêté royal chargeant le Ministre de l'Agriculture de le présenter, au nom du Roi, aux chambres législatives.

Il exprimerait, en outre, plus clairement et plus complètement les intentions du Gouvernement, s'il était rédigé comme suit :

PROJET DE LOI

soumettant la forêt provinciale de Mirwart
au régime forestier.

Article premier.

La forêt de Mirwart, propriété de la province du Luxembourg, est soumise au régime forestier.

Elle est administrée conformément aux dispositions du Code forestier relatives aux bois et forêts des communes, pour autant que la présente loi n'y déroge pas.

Article 2.

En ce qui concerne la forêt de Mirwart, la députation permanente du conseil provincial de la province du Luxembourg exerce les attributions reconnues aux autorités communales par les articles 7, 8, 9, 25, 26, 29, 31, 32, 48, 49, 83 et 107 du Code forestier.

Pour l'application de l'article 8 et, à défaut par la députation permanente de présenter des candidats aux emplois de gardes forestiers dans les trois mois de la vacance de ces emplois, le Ministre de l'Agriculture pourra passer outre et nommer sans présentation.

Article 3.

Les articles 47, 50 et 69 du Code forestier, ainsi que les dispositions de ce Code qui prévoient l'avis et l'approbation de la députation permanente à l'égard d'actes des autorités communales, ne s'appliquent pas à la forêt de Mirwart. Toutefois, dans les cas prévus aux articles 27 et 28 du Code forestier, l'approbation du Ministre de l'Agriculture est requise.

La chambre était composée de :

Messieurs : F. Lepage, conseiller d'Etat, président;
J. Coyette et K. Mees, conseillers d'Etat;
G. Dor et P. Coart-Fresart, assesseurs de la section de législation;
J. Cyprès, greffier adjoint, greffier.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous la contrôle de M. Mees.

Le Greffier,
(s.) J. CYPRES.

Le Président,
(s.) F. LEPAGE.

Pour expédition délivrée à M. le Ministre de l'Agriculture.

Le 4 février 1952.

Le Greffier du Conseil d'Etat,
R. DECKMYN.

Luidens sommige bepalingen van het Boswetboek, welke op het woud van Mirwart toepasselijk worden verklaard, treedt de bestendige deputatie van de provinciale raad op, hetzij om advies uit te brengen, hetzij om een akte goed te keuren.

De memorie van toelichting van het voorontwerp merkt hierbij op dat de adviezen en goedkeuringen, bedoeld in de artikelen 7, 8, 9, 31, 32, 48, 49, 83 en 107 van het Wetboek, voor het woud van Mirwart niet hoeven te worden ingewonnen en verklaart dat zulks uit artikel 2 volgt.

Of deze bewering steekhoudt is echter twijfelachtig. De wetgever zou ten deze zijn wil uitdrukkelijk in de tekst van de wet moeten te kennen geven. Zulks zou kunnen gebeuren in artikel 4 van het voorontwerp, dat reeds de artikelen 47, 50 en 69 van het Wetboek ten aanzien van het woud van Mirwart buiten toepassing laat.

Met betrekking tot de wedden van de ambtenaren van het bosbeheer en van de boswachters belast met de bewaking van de bossen der gemeente, bepaalt artikel 20 van het Boswetboek dat de Koning — of de Minister van Landbouw krachtens het koninklijk besluit n° 30 van 30 November 1939 — het aandeel van elke provincie bepaalt en dat de bestendige deputatie van de provinciale raad dit aandeel over de belanghebbenden omslaat.

Doordat het woud van Mirwart onder bosregime wordt gesteld, krijgt de bestendige deputatie van de provinciale raad van Luxemburg een rechtstreeks belang bij de omslag waarmede zij belast is.

Ten slotte zou het voorontwerp, zoals gebruikelijk, moeten worden opgenomen in een Koninklijk besluit dat de Minister van Landbouw er mede belast het wetsontwerp in naam van de Koning bij de wetgevende kamers in te dienen.

Voorts zou de onderstaande redactie de bedoeling van de Regering duidelijker en vollediger weergeven :

WETSONTWERP

waarbij het provinciaal woud van Mirwart
onder bosregime wordt gesteld.

Eerste artikel.

Het woud van Mirwart, eigendom van de provincie Luxemburg, wordt onder bosregime gesteld.

Het wordt bestuurd overeenkomstig de bepalingen van het Boswetboek betreffende de bossen en wouden van de gemeenten, voor zover deze wet niet daarvan afwijkt.

Artikel 2.

Ten aanzien van het woud van Mirwart oefent de bestendige deputatie van de provinciale raad van de provincie Luxemburg de bevoegdheden uit, die bij de artikelen 7, 8, 9, 25, 26, 29, 31, 32, 48, 49, 83 en 107 van het Boswetboek aan de gemeenteverhuden zijn toegekend.

Voor de toepassing van artikel 8 en indien de bestendige deputatie in gebreke blijft kandidaten tot de bedieningen van boswachter voor te dragen binnen drie maanden na het openvallen van de bedieningen, kan de Minister van Landbouw tot de benoeming overgaan zonder voordracht.

Artikel 3.

De artikelen 47, 50 en 69 van het Boswetboek, alsook de bepalingen van dat Wetboek die het advies en de goedkeuring van de bestendige deputatie ten aanzien van handelingen van de gemeenteverhuden voorschrijven, zijn op het woud van Mirwart niet van toepassing. In de gevallen echter, bij de artikelen 27 en 28 van het Boswetboek bedoeld, is de goedkeuring van de Minister van Landbouw vereist.

De kamer was samengesteld uit :

De Heren : F. Lepage, raadsheer van State, voorzitter;
J. Coyette en K. Mees, raadsheren van State;
G. Dor en P. Coart-Fresart, bijzitters van de afdeling wetgeving;
J. Cyprès, adjunct-griffier, griffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. Mees.

De Griffier,
(get.) J. CYPRES.

De Voorzitter,
(get.) F. LEPAGE.

Voor uitgifte afgeleverd aan de H. Minister van Landbouw.

De 4e Februari 1952.

De Griffier van de Raad van State,
R. DECKMYN.

PROJET DE LOI

BAUDOUIN,

Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre de l'Agriculture,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre de l'Agriculture est chargé de présenter en Notre nom aux Chambres législatives, le projet de loi dont la teneur suit :

Article premier.

Les bois et forêts, propriété des provinces, que le Roi désigne à la demande du conseil provincial, sont soumis au régime forestier.

Ils sont administrés conformément aux dispositions du Code forestier relatives aux bois et forêts des communes, pour autant que la présente loi n'y déroge pas.

Art. 2.

En ce qui concerne les bois et forêts, propriété des provinces, la députation permanente du conseil provincial exerce les attributions reconnues aux autorités communales par les articles 7, 8, 9, 25, 26, 29, 31, 32, 48, 49, 83 et 107 du Code forestier.

Pour l'application de l'article 8 et, à défaut par la députation permanente de présenter des candidats aux emplois de gardes forestiers dans les trois mois de la vacance de ces emplois, le Ministre de l'Agriculture pourra passer outre et nommer sans présentation.

Art. 3.

Les articles 47, 50 et 69 du Code forestier, ainsi que les dispositions de ce Code qui prévoient l'avis et l'approbation de la députation permanente à l'égard d'actes des autorités communales, ne s'appliquent pas aux bois et forêts, propriété des provinces. Toutefois, dans les cas prévus aux articles 27 et 28 du Code forestier, l'approbation du Ministre de l'Agriculture est requise.

Donné à Bruxelles, le 29 mars 1952.

BAUDOUIN.

PAR LE ROI :

Le Ministre de l'Agriculture.

WETSONTWERP

BOUDEWIJN,

Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, HEIL.

Op de voordracht van Onze Minister van Landbouw,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Landbouw is gelast in Onze naam bij de Wetgevende Kamers het ontwerp van wet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Eerste artikel.

De bossen en wouden, eigendom van de provinciën, welke de Koning op verzoek van de provinciale raad aanwijst, staan onder het bosregime.

Zij worden bestuurd overeenkomstig de bepalingen van het Boswetboek betreffende de bossen en wouden van de gemeenten, voor zover deze wet niet daarvan afwijkt.

Art. 2.

Ten aanzien van de bossen en wouden, eigendom van de provinciën, oefent de bestendige deputatie van de provinciale raad de bevoegdheden uit, die bij de artikelen 7, 8, 9, 25, 26, 29, 31, 32, 48, 49, 83 en 107 van het Boswetboek aan de gemeenteverhuden zijn toegekend.

Voor de toepassing van artikel 8 en indien de bestendige deputatie in gebreke blijft kandidaten tot de bedieningen van boswachter voor te dragen binnen drie maanden na het openvallen van de bedieningen, kan de Minister van Landbouw tot de benoeming overgaan zonder voordracht.

Art. 3.

De artikelen 47, 50 en 69 van het Boswetboek, alsook de bepalingen van dat Wetboek die het advies en de goedkeuring van de bestendige deputatie ten aanzien van handelingen van de gemeenteverhuden voorschrijven, zijn op de bossen en wouden, eigendom van de provinciën, niet van toepassing. In de gevallen echter, bij de artikelen 27 en 28 van het Boswetboek bedoeld, is de goedkeuring van de Minister van Landbouw vereist.

Gegeven te Brussel, de 29 Maart 1952.

VAN KONINGSWEGE :

De Minister van Landbouw,

C. HEGER.